

आदिनाथ vgl. u. पुरुषाद्य.
 आदिपितामह m. der Urgrossvater, Bein. Brahman's Prasaṅgābh. 2, b.
 आदिपुराण Verz. d. Oxf. 43, b, N. 2. 84, a, 27. 101, b, 26. 270, a, 18. 277, b, 38.
 आदिपुरुष der Urgeist bei den Sikhs Wilson, Sel. Works 2, 149.
 आदिभवानी als Çakti des Paramapurusha = Prakṛti Wilson,
 Sel. Works 1, 92.
 आदिम Ind. St. 8, 299. Buśuāp. 20. 115.
 आदिमलबार N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 340, a, 1. 10.
 आदिपामल Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 93, a, 17. 333, b, No.
 785. — Vgl. पामल.
 आदिराज ein Fürst der alten Zeit Kāvya. 1, 5. — MBh. 1, 3741 N.
 pr. eines Sohnes des Avikshit (nicht Bein. eines Sohnes des Kuru).
 आदिद्वय (आ + द्वय) n. Anzeichen, Symptom einer Krankheit Çāṅg.
 Sāṃ. 1, 1, 3. — Vgl. पूर्वद्वय.
 आदिलीला f. Titel eines Werkes, welches das Leben Kaitanja's
 als Gṛhaṣṭha schildert, Wilson, Sel. Works 1, 132. — Vgl. अत्तलीला
 und मध्यलीला.
 आदिवातुलतन n. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 97, a, No. 131.
 आदिवाराकृतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 66, b, 37.
 आदिम् 2) es ist तदादिष्टा दिशा zu trennen; vgl. 2. दिम् 3).
 आदिष्ट m. (sc. संधि) Bez. eines best. Bündnisses Kām. Nitis. 9, 3. 15;
 vgl. Spr. 4773.
 आदिष्टिन् MBh. 13, 1547.
 आदिमर्ग Verz. d. Oxf. H. 8, a, 21. °क्रम 44, b, 31.
 आदिमृष्टि (आ + मृ) f. das Schaffen —, Vollbringen im ersten Be-
 ginn, der blosse Gedanke an die That Verz. d. Oxf. H. 39, a, N. 2.
 आदिस्वरित (आ + स्व) adj. den Svarita auf der ersten Silbe ha-
 bend VS. Prāt. 1, 1, Sch.
 आदीपक (vom caus. von दीप् mit आ) m. Brandstifter MBh. 12, 3215.
 आदीपन 1) Buāg. P. 3, 30, 26.
 आदित्य zu beachten Buāg. P. 11, 28, 12.
 आदृष्टिगोचरम् (von 2. आ + दृ - गोचर) adv. so weit das Auge reicht
 Kathās. 116, 56.
 आदेय so v. a. abzupflücken: सौमन्ध्यकीर्ण नदेयं पुष्पं कात्तमपि क्वचित्
 Spr. 838. zu entfernen, zu entsetzen: आदेयः स्माभुजः सो ऽभूमन्त्री Rāga-
 Tar. 3, 274. Wohl fehlerhaft für आधेय Spr. 8122. — Vgl. डरादेय.
 आदेव adj. f. ई nach Śā. allenthalben glänzend oder derjenige, bei
 welchem Götter sind u. s. w. RV. 2, 4, 1. 4, 1, 1. 7, 92, 4. Vielleicht den
 Göttern zustrebend, — zugethan.
 आदेवन ऀच. Gru. 1, 3, 5. Gobh. 2, 1, 3.
 आदेश 2) Lehre Varāh. Brh. S. 2, 5. 19. सिद्धानामयमादेश ऋद्धिश्चित्तवि-
 कारिणी die Weisen lehren, dass Reichthum das Herz verderbe, Spr.
 3142. — 4) RV. Prāt. 16, 37.
 आदेश्चर Einer, der Etwas lehrt, Lehrer Varāh. Brh. S. 2, Abs. 5.
 2. आद्य 1) c) Spr. 3684. — 3) = प्रधाना शक्तिः, मन्त्रविया Munda-
 mālāt. 10 im ÇKDā.
 आद्यकालक (von अद्य + काल) adj. (f. °कालिका) zum heutigen Tage
 in Beziehung stehend, nur auf das Heute gerichtet: आद्यकालिकाया

(अद्य ° ed. Calc., बुद्ध्या हरे श इति निर्भायाः । सर्वभूत्या न पश्यन्ति कर्मभू-
 मिमचेतसः ॥ MBh. 12, 12057.
 आद्यगङ्गा (आ + ग) f. N. pr. eines Flusses, = गन्धवती Verz. d.
 Oxf. H. 77, b, 38.
 आद्यत (आदि + अत्त) n. Anfang und Ende WEBER, Rāmāt. Up. 297.
 आद्यतवत् Bhāg. P. 10, 54, 45. 11, 8, 35. 14, 11. 12, 4, 27.
 आद्यमाषक Z. 1 lies Guṇḡā.
 आद्युदात्त lies Acut st. Accent und füge RV. Prāt. 1, 21. VS. Prāt. 3,
 102 hinzu.
 आद्यून Spr. 4019.
 आद्रव (?) m. N. pr. eines Weisen Verz. d. Oxf. H. 32, a, 39.
 आद्यमन bedeutet das Verpfänden, = आधीकरणा Vir. 39, b, 5. पत्नी
 तद्धनं भुञ्जीतैव न तु तस्य दानाधमनविक्रयान्कर्तुमर्हति Dāśakṛamas. 2, 7. fig.
 आद्यर्ष (von अद्यर्ष) n. das Unterliegen —, Verlieren im Process Viṣṇu's
 Dharmāc. 6, b, 1. Nārada in Vjayaḥārat. 20, 10. Vir. 24, b, 5.
 आद्यवनीय gehört der Bedeutung nach zu 2. धाव्.
 आधातर (von 1. धा mit आ) nom. ag. Verleiher (einer Kunst), Lehrer:
 पात्रविशेषे न्यस्तं गुणात्तरं व्रजति शिल्पमाधातुः Spr. 1758.
 आधान 1) उत्सन्नामेर्दकार्थं मृताधानप्रयोगः das Drauflegen des Todten
 Verz. d. Oxf. H. 294, b, 18. — 2) Ind. St. 3, 379. — 4) lies Pfand st. Pand.
 — 3) अद्यर्ष्यं विनयाधानं कार्यमद्य मया तव das Beibringen MBh. 13, 4633.
 आत्मनीय प्रियाधानम् das Erweisen eines Liebesdienstes Mahāvīrak. 92,
 16. जवाधानवल so v. a. Kraft mit Geschwindigkeit verbunden Kathās.
 67, 25. — 7) lies Zügel oder Pferdegeschirr überh. und füge TBh. 1.
 6, 3, 9 hinzu. — Vgl. आवसथ्याधान, पुरीषाधान, भगाधान.
 आधानकारिका f. Titel eines Paṇiṣṭha des SV. Verz. d. Oxf. H.
 383, b, No. 466.
 आधानपद्धति f. Titel eines Buches ebend. 338, a, No. 853.
 आधानविधि m. Titel eines Paṇiṣṭha des SV. ebend. 377, b, No.
 373. 383, b, No. 466.
 आधापिन् (von 1. धा mit आ) adj. zutheilend, verleihend, herbeiführend:
 अमाधापि (Conj. für अमादापि) — धराभावरूढम् Spr. 5251. सर्वभूतम-
 पाधापिन् (°भयादापिन् gedr.) Rāga-Tar. 3, 272. कृताधापिता Spr. 5227.
 आधार 1) WEBER, Rāmāt. Up. 278. 321. 323. आत्मानमखिलाधारम्
 Vedāntas. (Allah.) No. 2. Unterlage (worauf eine Erscheinung oder Thä-
 tigkeit beruht) Kap. 2, 42. Boden —, Gebiet der Wirksamkeit Tatvas.
 43. Subject, von welchem ein Prädicat ausgesagt wird (आधेय), Träger
 einer Eigenschaft u. s. w. (wie आश्रय und आश्रयिन् Pratāpar. 90, a, 7.
 b, 7; vgl. die letzte Stelle u. 3). — 3) Halā. 3, 12. — 5) vgl. आधार-
 त्रया. — 6) hierher kann Çāntiç. 2, 6 (Spr. 2331), das unter 1) steht,
 gezogen werden: किमाधारः प्रेमा किमधिकरणाः सन्तु च शुचः worauf
 soll die Liebe gerichtet und die Trauer bezogen werden? — 7) Teich
 Halā. 3, 54. N. pr. eines Teiches Wilson, Sel. Works 2, 23. — 8) N. pr.
 des Verfassers der Ādhārakārikā Verz. d. Oxf. H. 238, b, N. 1. 353, b, 7.
 आधारकारिका f. Titel einer von Ādhāra verfassten Kārikā, =
 परमार्थसार Verz. d. Oxf. H. 238, a, No. 573. Hall 199.
 आधारचक्र n. Bez. eines best. mystischen Kreises am After Verz.
 Oxf. H. 149, b, 27.